

II Księga Kronik

Rozdział 35

1. Jozjasz obchodził w Jerozolimie Paschę na cześć Pana; dnia czternastego miesiąca pierwszego ofiarowano baranka paschalnego. 2. Wyznaczył wówczas kapłanom ich czynności i dodał im otuchy do służby w świątyni Pańskiej. 3. Rzekł potem do lewitów, nauczających całego Izraela, poświęconych Panu: Umieście Arkę Świętą w świątyni, którą wybudował Salomon, syn Dawida, króla izraelskiego. Nie potrzeba jej już dźwigać na barkach. Teraz służyć będziecie Panu, Bogu waszemu, i Jego ludowi - Izraelowi. 4. Rozstawcie się według rodów, podzieleni według waszych zmian, zgodnie z zapisem Dawida, króla izraelskiego, i zapisem jego syna, Salomona. 5. Stawajcie w przybytku do rozporządzenia grupami utworzonymi według rodów - dla waszych braci i synów ludu - jeden oddział lewitów dla każdego rodu. 6. Ofiarujcie paschę, oczyśćcie się i bądźcie gotowi służyć waszym braciom zgodnie z nakazem Pańskim, danym za pośrednictwem Mojżesza. 7. Jozjasz postarał się o wiele drobnego bydła dla synów ludu: około trzydziestu tysięcy baranków i kozłat jako ofiary paschalne dla wszystkich tam obecnych, a ponad trzydzieści tysięcy większego bydła. Wszystko to pochodziło z dóbr królewskich. 8. Także jego naczelnicy złożyli dobrowolnie ofiary dla ludu, dla kapłanów i dla lewitów. Chilkiasz, Zachariasz i Jechiel, zwierzchnicy domu Bożego, dali kapłanom dwa tysiące sześćset baranków paschalnych i trzysta wołów. 9. A Konaniasz ze swymi braćmi: Szemajaszem i Netaneelem, oraz Chaszabiasz, Jejel i Jozabad, przełożeni lewitów, ofiarowali lewitom jako żertwy paschalne pięć tysięcy baranków i pięćset wołów. 10. Gdy służba Boża była już przygotowana, kapłani stanęli na swoim miejscu, a lewici w swoich zmianach według rozkazu królewskiego. 11. Ofiarowali oni paschę; kapłani [brali] z ich rąk i wylewali krew, a tymczasem lewici odzierali żertwy ze skóry. 12. Potem oddzielili części przeznaczone na całopalenie, wręczając je grupom utworzonym według rodów, synom ludu, aby je złożono w ofierze dla Pana, jak napisane jest w księdze Mojżesza. Podobnie uczyniono i z większym bydłem. 13. Upiekli następnie [baranka] paschalnego na ogniu, według przepisu, a inne ofiary przygotowali w garnkach, kotłach i rondlach i roznosili je pośpiesznie wszystkim synom ludu. 14. W końcu przygotowali posiłek sobie i kapłanom, kapłani bowiem, jako synowie Aarona, byli zajęci składaniem całopaleń i tłuszczu aż do nocy. Dlatego to lewici przygotowali posiłek sobie i kapłanom, synom Aarona. 15. Śpiewacy, synowie Asafa, znajdowali się na swych stanowiskach zgodnie z poleceniem Dawida, Asafa, Hemana i Jedutuna, "Widzącego" królewskiego. Odźwierni czuwali przy każdej bramie. Nie potrzebowali oni odchodzić od swej pracy, ponieważ bracia ich, lewici, przygotowywali im posiłek. 16. Tak to ustalona została w owym dniu cała służba Pańska, aby obchodzić Paschę i składać całopalenia na ołtarzu Pańskim według polecenia króla Jozjasza. 17. Izraelici obecni tam w tym czasie obchodzili Paschę, to jest uroczystość Przaśników, przez siedem dni. 18. Nie obchodzono tak Paschy w Izraelu od czasów proroka Samuela i żaden z królów izraelskich nie obchodził tak Paschy,

jak ją obchodzili Jozjasz, kapłani i lewici, i cały Juda, i Izrael, który się tam znajdował, i mieszkańcy Jerozolimy. **19.** Pascha ta obchodzona była w osiemnastym roku rządów Jozjasza. **20.** Po tym wszystkim, co Jozjasz uczynił dla odnowienia świątyni, król egipski, Neko, wyruszył, aby walczyć pod Karkemisz nad Eufratem. Jozjasz wyszedł przeciw niemu. **21.** Lecz tamten wysłał do niego posłów, aby mu powiedzieli: Cóż jest między mną a tobą, królu judzki? Nie przeciw tobie ciągnę dzisiaj, ale przeciw domowi, z którym jestem w walce. Bóg mi rzekł, abym się pośpieszył. Nie sprzeciwiaj się więc Bogu, który jest ze mną, aby cię nie zniszczył. **22.** Jozjasz jednak nie cofnął się przed nim, lecz odważył się z nim walczyć. Nie usłuchał słów Neko, pochodzących z ust Bożych, i wystąpił do walki na równinie Megiddo. **23.** Wtedy to łucznicy trafili strzałami króla Jozjasza, który rzekł swoim sługom: Wyprowadźcie mnie, bo jestem ciężko ranny. **24.** Wyciągnęli go jego słudzy z rydwanu i posadzili na drugim wozie, który do niego należał, i zawieźli do Jerozolimy, gdzie umarł. Pogrzebano go w grobowcach jego przodków. Cały Juda i Jerozolima opłakiwali Jozjasza. **25.** Jeremiasz ułożył tren o Jozjaszu, który wszyscy śpiewacy i śpiewaczki wykonują jeszcze po dziś dzień w swoich lamentacjach nad Jozjaszem. I to stało się zwyczajem w Izraelu. Oto zapisane są one w Lamentacjach. **26.** Pozostałe zaś dzieje Jozjasza, jego czyny pobożne, zgodne z tym, co napisane jest w Prawie Pańskim, **27.** jego dzieła, pierwsze i ostatnie, są zapisane w Księdze Królów Izraela i Judy.